



Folketingets Lovsekretariat
Christiansborg

23. februar 2024

Svar på spørgsmål S 129 af 7. februar 2024 stillet af Trine Partou Mach (EL)

Spørgsmål

Vil ministeren redegøre for, hvordan afgangseffekten er identificeret i Finansministeriets beregninger i dagpengemodellen, og om Finansministeriet kan henvide til økonomisk litteratur, hvor nøjagtig samme metode anvendes?

Svar

Dagpengemodellen blev udarbejdet som led i Dagpengekommisionens arbejde i 2015 og er dokumenteret i publikationen *Dagpengemodellen Teknisk Analyserapport af 2015*.

Som led i udarbejdelsen af dagpengemodellen foretog Dagpengekommisionen en analyse, som ligger til grund for modellens adfærdsestimater. Analysen omfatter bl.a. ændringerne i dagpengesystemet siden gennemførelsen af dagpengereformen fra 2010, som var en del af *Aftalen om genopretning af dansk økonomi* mellem den daværende VK-regering, Dansk Folkeparti, Liberal Alliance og Radikale Venstre af maj 2010. Reformen indebar bl.a. en forkortelse af dagpengeperioden fra fire til to år, samt en forlængelse af genoptjeningsperioden.

Som det fremgår af *Dagpengekommisionens tekniske analyserapport* benyttes ændringerne i dagpengesystemet siden 2010 som det empiriske grundlag for at fastlægge empiriske adfærdseffekter i perioden frem mod og omkring en ydelsesændring. Analysen bygger på en varighedsmodel. I varighedsmodeller beskrives sandsynligheden for, at en person på et givet tidspunkt skifter fra en tilstand til en anden. I Van den Berg (2001)¹ gennemgås forskellige typer af varighedsmodeller. Derudover henviser *Dagpengekommisionens tekniske analyserapport* til Falch, (2015)², som anvender en varighedsmodel i kontekst af en forkortelse af dagpengeperioden i Norge i perioden 2003-2004.

I analysen identificeres adfærdsvirkningen af en ydelsesændring ved at kombinere en modellering af afgangen fra dagpenge med en individuelt beregnet

¹ Van den Berg, G. J. (2001). Duration models: specification, identification and multiple durations. Handbook of econometrics (Vol. 5, pp. 3381-3460). Elsevier.

² Falch, N. S. (2015). Three essays on unemployment insurance.

”behandlingsintensitet” for hver ledig, målt ved de (potentielle) ændringer i den individuelle kompensationsgrad for hver ledig.

Metoden kan ret præcist beregne, hvad incitamentsvirkningen af en ydelsesændring er for den enkelte ledige og bidrager derfor med en større grad af præcision i opgørelsen af de økonomiske incitamenter fra en ydelsesændring, end ved tidligere analysemetoder som anvendt af fx DØR (2014) og SFI (2014). I analyserne af DØR og SFI beror identifikation på en før-efter sammenligning af en persongruppe, som påvirkes af ydelsesfaldet som følge af at dagpengeperioden forkortes til 2 år med en persongruppe, som ikke påvirkes af den forkortede dagpengeperiode. I analysen fra Dagpengekommissionen beror identifikation ikke kun på en før-efter sammenligning. I stedet beror identifikation på både den variation der er i behandlingsintensitet pba. forkortelsen af dagpengeperioden (samme variation som før-efter sammenligningen), forskelle i behandlingsintensitet som følge af de midlertidige initiativer igennem analyseperioden, såvel som den variation der er i behandlingsintensiteten på tværs af individer, som ellers har sammenlignelige dagpengeregler. I analysen fra Dagpengekommissionen tages der i øvrigt højde for, at individer i perioden kan have flere ledighedsforløb, og analysen er således med tilbagelægning.

Den anvendte metode fra Dagpengekommissionen tager bl.a. højde for, at datoen for start på dagpengeperioden ikke er fuldt ud bestemmende for den ydelsesprofil, de ledige står overfor. Dagpengeforlængelsen for ledige, der opbrugte dagpengereetten i 2. halvår 2012, og de midlertidige ydelser var betinget på det tidspunkt de ledige stod til at opbruge dagpengereetten. Det betyder, at ledige, som af forskellige grunde holder pause i deres ledighedsforløb (fx som følge af beskæftigelse, barsel mv.) i gruppebaserede analyser (utilsigtet) kan skifte mellem kontrol- og behandlingsgruppen og dermed skabe en fejlkilde i resultaterne. Med den anvendte metode, som er baseret på de individuelle, forventede ydelsesprofiler ved fortsat ledighed, opstår dette problem ikke.

I publikationen, *Dagpengemodellen Teknisk Analyserapport* af 2015, robusthedstjekkes identifikationsmetoden ved sammenligning med resultaterne fra analysen af DØR (2014) og SFI (2014). Her finder Dagpengekommissionen, at et skift til identifikationsmetoden i DØR ikke har afgørende betydning for reformens effektestimater, jf. *Figur 3C.2 i Teknisk Analyse (2015)*. I samme publikation findes også yderligere robusthedstjek og dokumentation på fremgangsmetoden i analysen.

Forud for Kommissionens analyse blev der på bestilling udarbejdet to litteraturopsamlinger af eksterne forskere, jf. *Andersen et al. (2015)³ samt Holmlund (2015)⁴*. For yderligere indsigt i baggrunden for Dagpengemodellens grundlag henvises hertil.

Med venlig hilsen

³ Andersen, Svarer og Vejlin (2015). <https://bm.dk/media/6096/revisedrapport20151004-pdf.pdf>

⁴ Holmlund, B. (2015). https://bm.dk/media/6657/note_holmlund_2015-pdf.pdf

Nicolai Wammen
Finansminister